

da vinder Plads til Samlingerne for omtrent ligesaa lang Tid, som Tilfældet vil være med Universitetsbibliotheket, nemlig til Slutningen af dette Aarhundrede. Det vilde jo dog virkelig være høist besynderligt, om man skulde have bygget Universitetsbibliotheket i den Hensigt, at det kun skulde kunne rumme Bøgerne til Slutningen af dette Aarhundrede, og det vilde være endnu besynderligere, om man nu nogle Aar senere vilde bygge en Museumsbygning, der kun skulde rumme Samlingerne i nogle og tredive Aar, og kalde det at afslutte sine Bygningsforetagender. I Universitetsbibliotheket er der for Diebliffet 210,000 til 220,000 Bind, som ere opstillede i den store Bibliotheksal; naar denne Sal engang er fyldt, hvad den for Diebliffet langtfra er, har man en Reserve-sal, der kan rumme 60 til 80,000 Bind, og naar den ogsaa er fyldt, sætter man Reoler i Midtergangene og Sidegangene til den store Sal, og paa denne Maade kan man faae Plads til langt over det dobbelte Antal af Bind af det, der for Diebliffet er; og skjøndt det er vanskeligt at sige, for hvor lang Tid man altsaa vil have Plads, da det er umuligt at vide, hvor hurtigt der ved store Indkjøb eller ved testamentariske Gaver kan stee en betydelig Forøgelse, kan man dog med Sikkerhed sige, at dette Byggeforetagende kan betragtes afsluttet for en Tid af idetmindste 150 Aar, og noget Lignende maa man jo ogsaa have for Die, naar man vil opføre en Museumsbygning. Den Bemærkning af det ærede Mindretal, at man, naar Bibliotheksbygningen er fuld, og naar Museumsbygningen er fuld, kunde bygge en Fløj langs Archstalgade fra Bibliotheksbygningen vest- eller fra Museumsbygningen øst- eller, er jo heller ikke rigtig; thi det lader sig ikke forene med arkitektonisk Stil, at man bygger en saadan Fløj paa Bibliotheket, og Meningen med Nørregade-Projektet har vel dog været den, at Bygningen langs Nørregade skulde være opført i en lignende Stil som Universitetsbibliotheksbygningen. Naar man altsaa holder paa det arkitektoniske Hensyn, vil jeg meget tilraade, at man ikke bygger langs Nørregade, men holder sig til den rektangulære Bygning, der er foreslaaet, hvis Stil efter Bygningsinspektørens Sigende, som jeg antager maa være en saghyn-

dig Autoritet, ikke kommer i nogen Modstrid med det nuværende Universitetsbibliothek og vil komme til at staa smukt mellem denne Bygning og den muligt tilkommende Bygning, som maatte blive opført langs Nørregade til et Brug og til en Tid, som man iøvrigt for Diebliffet endnu ikke kan bestemme.

Sikkerhed:

Lovforslagets § 1 angaaer jo egentlig den videnskabelige Deel, om man vil, af den hele Lov; den siger, at til en vis Tid, nemlig den 1ste April 1864, skulle de forskjellige Museer forenes under Universitetet. Det forekommer mig, at dette noksom viser, at § 3, hvad enten den bliver vedtagen i Aar eller ikke, ikke væsentlig vil forandre Loven; Museernes egentlige Forening, d. v. s. deres Indbringelse under en Fællesbestyrelse, vilde være gaaet for sig den 1ste April 1864, hvad enten der var bygget en Bygning eller ikke, ja, denne vilde efter den højeste Grad af Sandsynlighed ikke være i brugbar Stand til den Tid; altsaa staaer § 3 paa en Maade øresløs i denne Lov; den behøver ikke at staae der, men jeg mener ikke dermed, at den skal udskydes. — Hvad § 2 angaaer, da har der været megen Uoverensstemmelse dels mellem Udvalgets Medlemmer indbyrdes og dels mellem Ministeriet og Udvalgets Fleertal. Nu forekommer det mig nærmest, at § 2 slet ikke skulde være i Loven, og paa den Maade kunde maastee alle Parter komme tilrette med hinanden, eftersom den indeholder Bestemmelser, der foreslaaes gjorte til Lov, uagtet de efter deres Natur ere administrative; ved at ophøies til Lov ville de, i hvilken af de foreliggende Skikkelser de end blive brugte, netop i Overgangstiden bringe Ulemper tilveie, saa at vi vilde gavne den hele Sag overordentlig ved heelt og holdent at udstemme § 2; det er det, som jeg troer, at man helst bør gjøre. Det gjør mig ondt, at det ærede Udvalg ikke er ganske tilfreds dermed, men jeg haaber, at ifald det skete, vilde det ved nærmere Overveielse sees, at den foreslaaede § 2 har gjort det Gavn, som den behøvede at gjøre, idet den nemlig har henledet Ministerens Opmærksomhed paa, i hvilken Retning disse Sager bør styres, for at han skal kunne vinde Bisald for de yder-